

STEREO
HCD 32681

Great Hungarian Voices

HUNGAROTON
CLASSIC

DÉNES GULYÁS

TENOR

SALIERI
FALSTAFF

DONIZETTI
L'ELISIR D'AMORE
LA FAVORITA

LUCIA
DI LAMMERMOOR
DON PASQUALE

ERKEL
HÜNYADI LÁSZLÓ

VERDI
RIGOLETTO
SIMON BOCCANEGRA

PUCCINI
GIANNI SCHICCHI

DÉNES GULYÁS

tenor

- A. SALIERI: Falstaff**
- [1] *Ah, vile! ah, seduttore!... – Or gli affannosi palpiti* 6'00"
(Ford – I. felv. / Act 1)
- G. DONIZETTI: Szerelmi bájital / L'elisir d'amore**
- [2] *Quanto è bella, quanto è cara!* 2'43"
(Nemorino – Cavatina, I. felv. / Act 1)
- [3] *Una furtiva lagrima* 4'55"
(Nemorino – Románc, II. felv. / Romance, Act 2)
- G. DONIZETTI: A kegyencnö / La favorita**
- [4] *Una vergine, un angiol di Dio* 3'54"
(Fernando – I. felv. / Act 1)
- G. DONIZETTI: Lammermoori Lucia / Lucia di Lammermoor**
- [5] *Tombe degli avi miei, l'ultimo avanzo – Fra poco a me ricovero* 6'50"
(Edgardo – III. felv. / Act 3)
- G. DONIZETTI: Don Pasquale**
- [6] *Povero Ernesto! – Cercherò lontana terra* 6'06"
(Ernesto – Bevezetés és ária, II. felv. / Introdúzioned aria, Act 2)
- F. ERKEL: Hunyadi László**
- [7] *Ván végre egy pár nyugodt pillanat! – Ó, szállj hozzám, ég angyala!* 4'45"
(László – I. felv. / Act 1)
- [8] *Mily boldogság, hogy mellettem vagy végre, édes Máriám...* 7'20"
(László, Mária – Kettős, II. felv. / Duet, Act 2)
- G. VERDI: Rigoletto**
- [9] *Questa o quella* 1'49"
(Herceg – I. felv. / Duke, Act 1)
- [10] *Ella mi fu rapita...! Parmi veder le lagrime... – Possente amor mi chiama...* 10'58"
(Herceg – Jelenet és ária, II. felv. / Duke, Scena ed aria, Act 2)
- [11] *La donna è mobile...* 2'10"
(Herceg – III. felv. / Duke, Act 3)

- G. VERDI: Simon Boccanegra**
- 12 *Sento avvampar nell'anima... – Cielo pietoso, rendila...* 5'20"
(Gabriele – II. felv. / Act 2)
- G. PUCCINI: Gianni Schicchi**
- 13 *Firenze è come un albero fiorito...* 2'30"
(Rinuccio)

Összidő / Total time: 65'20"

Olasz 1–6, 9–13 és magyar 7–8 nyelven
Sung in Italian 1–6, 9–13 and Hungarian 7–8

Magda Kalmár – szoprán / soprano 8
Salieri Kamarazenekar / Salieri Chamber Orchestra 1
A Magyar Állami Operaház Zenekara / Hungarian State Opera Orchestra 2–13
A Magyar Állami Operaház Énekkara / Hungarian State Opera Chorus 10
(Karigazgató / Chorus master: **Miklós Szalay**)

Vezényel / Conducted by
Tamás Pál 1, **János Ferencsik** 2–6, 9–13
János Kovács 7–8

DDD

Recording producers: **András Székely** 1, **Jenő Simon** 2–6, 9–12, **László Beck** 7–8, 13
Balance engineer: **Endre Radányi**
Recorded by **Hungaroton** between 1983–1995
Front cover: design by **Miklós Juhász**
Booklet editor: **Enikő Gyenge**
© 2010 **HUNGAROTON RECORDS LTD.**
Made in Hungary

Hungarian tenor **Dénes Gulyás** is one of the best-known singers on the Hungarian operatic scene, enjoying a well-established reputation abroad. He has appeared on the major opera stages of the world and his achievement have been acclaimed, and his career helped, by celebrities including Christoph von Dohnányi, János Ferencsik, James Levine, and Luciano Pavarotti. Born in Budapest, Dénes Gulyás attended a trade school from where he went on to the Artistic Ensemble of the Hungarian People's Army and subsequently to the Opera Department of the Liszt Academy of Music where he graduated in 1978. Engaged by the Hungarian State Opera, he won second prize at the international *Giovani Cantanti Lirici* vocal competition of Parma in 1979. From that time onwards the young tenor was practically handed round the leading theatres and concert halls of Europe: he appeared at La Scala Milan, the Royal Opera House Covent Garden in London as well as at the operas of Hamburg, Munich, Bonn, Frankfurt, Paris, Wiesbaden, Marseilles, Florence, Genoa, and Barcelona, at the Concertgebouw of Amsterdam, the Musikvereinsaal of Vienna, Paris Radio, concert halls in Montevideo, Osaka, Tokyo, Nagoya, Yokohama, Madrid and the Aweri Fisher Hall and the Carnegie Hall of New York.

In 1982 he was awarded first prize at the Luciano Pavarotti International Competition in Philadelphia. This opened him the doors of American operas and concert halls wide, enabling him to sing in Philadelphia, Dallas, Houston, San Diego, San Francisco, Miami, Washington, and Montreal. His subsequent long-term engagements included tenor roles in *La Bohème*, *Rigoletto*, *Romeo and*

Juliet, *Chovanshtchina*, *Der Rosenkavalier*, and *Manon* at the Metropolitan Opera of New York for four years starting in 1984. He worked under the baton of conductors including Igor Markevich, Antal Doráti, Yehudi Menuhin, Bernard Haitink, Giuseppe Patanè, James Levine, Lamberto Gardelli, Claudio Abbado, and Silvio Varviso.

In 1989 he made his début as an opera producer with his staging of Gounod's *Romeo and Juliet* at the Hungarian State Opera. The production was invited to the Opera of Valencia in the 1989–90 season. Soon afterwards he directed Leoncavallo's *Pagliacci* at the Carmelite Court of the Várszínház (Castle Theatre) in Budapest. At the National Theatre of Győr he produced Puccini's one-act operas *Gianni Schicchi* and *Il tabarro*. Other major roles included Des Grieux and Titus (Mozart: *The Clemency of Titus*) at the Staatsoper of Vienna, *Faust* at the Teatro Colón of Buenos Aires, *Romeo* at Zurich, the tenor lead of the opera *Julietta* by Martinù at the Salzburg Festival, Titus again in Prague, the tenor roles of *Jeanne d'Arc* in Florence, Lensky in Tel Aviv, Rodolfo in Tokyo, and Pinkerton in Osaka. He has sung the tenor part of numerous oratorios including Dvořák's *Te Deum* in concert halls around Vienna, Le Havre and Strasbourg, Janaček's *The Eternal Gospel*, Dvořák's *Stabat Mater* in Granada and in Verdi's *Requiem* in Prague. In addition to operas, Gulyás also sings lieder. In recent years he has given well over a hundred recitals with Edit Klukon, Zsuzsanna Hajnóczy and Márta Budai in Hungary, England and France. His Schumann recitals in particular were well-received by the audiences. As a musical advisor to the Hun-

garian National Theatre since 1992 Dénes Gulyás reworked and produced *János vitéz* [John the Valiant] by Pongrác Kacsóh and launched a series of chamber music concerts in the Refectory of the Theatre in the double capacity of organiser and performer. He founded the Linum Artistic Festival in Nagykovácsi which he has managed and

Gulyás Dénes tenorénekes a magyar operaélet egyik legismertebb, külföldön is komoly pályát befutott személyisége. A világ legfontosabb operaszínpadain megfordult, világhírességek – Christoph von Dohnányi, Ferencsik János, James Levine, Luciano Pavarotti – értékelték tudását és segítették pályáján. Budapesten született és szakmunkásképző iskolából került előbb a Honvéd Művészegyetesbe, majd a Zeneakadémia opera tanszakára, itt szerzett diplomát 1978-ban. A Magyar Állami Operaház szerződtette, 1979-ben pedig elnyerte a páрмаi *Giovani Cantanti Lirici* nemzetközi énekverseny második díját. Ettől kezdve Európa vezető színházai és hangversenytermei szinte kézről kézre adták a fiatal tenort: a milánói La Scala, a londoni Royal Operá House Covent Garden, valamint a hamburgi, müncheni, bonni, frankfurti, párizsi, wiesbadeni, marseilles-i, firenzei, genovai, barcelonai operák, az amszterdami Concertgebouw, a bécsi Musikvereinsaal, a Párizsi Rádió, Montevideo, Osaka, Tokió, Nagoya, Yokohama, Madrid koncerttermei, valamint a New York-i Aweri Fisher Hall és Carnegie Hall.

1982-ben elhozta a nemzetközi Luciano Pavarotti énekverseny első díját Philadelphiából, s ez az

participated in until recently. His awards and distinctions include the Liszt-Prize, the Merited and Excellent Artist Prize, the Order of the President of the Hungarian Republic and the Hungarian Arts' Prize. He has been teaching at the Vocal Department of the Liszt Academy of Music in Budapest since 1995.

elismerés megnyitotta számára az amerikai operaházak és koncerttermek kapuit. Így énekelhetett Philadelphiában, Dallasban, Houstonban, San Diegóban, San Franciscóban, Miamiában, Washingtonban és Montrealban is. Majd jöttek a hosszabb távra szóló szerződések is: 1984-ben 4 éven keresztül a New York-i Metropolitan Operában szerepelt a Bohémélet, Rigoletto, Rómeó és Júlia, Hovanscsina, Rózsalovag, és a Manon tenorszerepeiben. Olyan karmesterekkel dolgozhatott együtt, mint Igor Markevich, Doráti Antal, Yehudi Menuhin, Bernard Haitink, Giuseppe Patanè, James Levine, Lamberto Gardelli, Claudio Abbado, Silvio Varviso.

1989-ben az operarendezőként is bemutatkozott, a Magyar Állami Operaházban színpadra vitte Gounod Rómeó és Júliáját, ezt a produkciót az 1989–90-es évadban a Valenciái Operaház is meghívta. Nem sokkal később Leoncavallo Bajazzók című operáját, a Várszínház Carmelita udvarában állította színpadra. A Győri Nemzeti Színházban megrendezte Puccini Gianni Schicchi és a Köpeny című egyfelvonásosait. Újabb jelentős fellépések és szerepek következtek: a Wiener Staatsoperben Des Grieux és Titus (Mozart: Titus kegyelme), a Buenos Aires-i Teatro Colónban

Faust, Zürichben Rómeó, a Salzburgi Ünnepi Játékokon Martinù Julietta című operájának tenor főszerepe, Prágában újból Titus, Firenzében a Jeanne d'Arc tenor szerepei, Tel Avivban Lenszkij és Rodolfo, Tokióban, Osakában Pinkerton. Számos oratórium tenorszólamát is hallhatuk tőle: Bécs, Le Havre és Strasbourg hangversenytermeiben Dvořák Te Deumában, Janaček Örök Evangéliumában, Granadában Dvořák Stabat Materében, Prágában Verdi Requiemjében. A kiváló művész nemcsak opera-, hanem dalénekléssel is foglalkozik. Jóval százon felül van azoknak a koncerteknek a száma, melyet elmúlt években Klukon Edittel, Hajnóczy Zsuzsannával és Budai Mártával Magyarországon, Angliában és

Franciaországban adott. Schumann-estjeit nagyra értékelte a közönség. 1992-től a Nemzeti Színház zenei tanácsadójaként átdolgozta és megrendezte Kacsóh Pongrác János vitéz című darabját, valamint a színház Refektóriumában elindított egy kamarakonzert-sorozatot is, melynek Gulyás Dénes nemcsak szervezője, hanem előadóművésze is volt. Megalapította Nagykovácsiban a Linum Művészeti Fesztivált, amelynek a legutóbbi időkig szervezője és közreműködője. Munkásságát Liszt-díjjal, Erdemes- és Kiváló Művész-díjjal, a Magyar Köztársaság Elnökének Érdemrendjével, Magyar Művészetért Díjjal ismerték el. 1995-től a Zeneakadémia ének tanszékén tanít.

Salieri: Falstaff

FORD

1 *Recitativo accompagnato (Atto 1)*

Ah, vile! ah, seduttore!...

Dunque è pur vero? –

Ah! mi si spezza il core! –

Or chi dirà, che a torto io sia geloso? –

L'indegna! al drudo il tradimento infame

proporre osa ella stessa!

Già concluso è il contratto, e l'ora espressa! –

No, di giungere a tal giammai creduta

capace io non l'avrei. – Donna infedele! –

Sorte troppo crudele!

Si lacera il mio onor, tradito io sono,

si saccheggia il mio scrigno: e mentre i torti,

e i vituperi miei

colui, che n'è l'autor, mi vanta in faccia,

convien ch'io l'oda millantarsi, e taccia!

Aria

Or gli affannosi palpiti

dei dì trascorsi intendo:

Salieri: Falstaff

FORD

Recitativo accompagnato (I. feb.)

Ó hitvány, gaz csábító!...

Tehát mégis igaz? –

Ó, meghasad a szívem!

Ki mondja még, hogy okatlanul vagyok féltékeny?

Méltatlan asszony! Szeretőjének az aljas árulásra

Még ő maga mert ajánlatot tenni!

Kész az egyezés, megbeszélve az óra!

Nem, hogy idáig süllyed,

nem hittem volna róla – Hűtlen asszony!

Kegyetlen, átkos sorsom!

Becsületesem oda, megcsalnak,

pénzes ládám kifosztják; és ráadásul

még sérelmeimmel, gyalázatommal

szerezjük, ő, előttem kérkedik,

hetvenkedését szó nélkül kell hallgatnom!

Aria

Már értem, miért reszketett

szorongó szívem e napokban:

il fulmine tremendo
già presagiva il cor.
È questa dunque, o perfida,
questa è la fé giurata?
Così compensi, ingrata,
il più costante ardor?
Ah! che an un tratto mi stracciano il petto
la vergogna, lo sdegno, e l'amor!
A sorprender l'indegna m'affretto.
Trema, infida, al mio giusto furor!

Donizetti: L'elisir d'amore

2 *Cavatina (Atto 1)*

NEMORINO
Quanto è bella, quanto è cara!
Più la vedo, e più mi piace...
ma in quel cor non son capace
lieve affetto ad ispirar.
Essa legge, studia, impara..
non vi ha cosa ad essa ignota...
Io son sempre un idiota,
io non so che sospirar.

Donizetti: L'elisir d'amore

3 *Romanza (Atto 2)*

NEMORINO
Una furtiva lagrima
Negli occhi suoi spuntò..
Quelle festose giovani
Invidiar sembrò...
Che più cercando io vo!
M'ama, sì, m'ama, lo vedo.
Un solo istante i palpiti
Del suo bel cor sentir...
I miei sospir confondere
Per poco a' suoi sospir!...
I palpiti, i palpiti sentir!
Cofondere i miei co'suoi sospir!
Cielo, si può moror;
Di più non chiedo, non chiedo. Ah!
Si può morir, si può morir d'amor.

hogy lesújt rám a villám,
megjósolta e szív.
Ez hát, te álnok asszony,
esküdött hűséged?
Így fizetsz meg, hálátlan,
hű tiszta lángomért?
Ó, együtt tépi keblem
szégyen, harag, szerelem;
futok, hogy a méltatlant rajta kapjam –
reszkess, hűtlen asszony, haragomtól!

Donizetti: Szerelmi bájtal

Cavatina (I. felv.)

NEMORINO
Ó mi bájos, ó mi gyöngéd,
Bárhogy nézem, csodásnak látom,
Ámde órá mindhiába vágom,
Célhoz érne nem fogok.
Mindig tanul, bújja a könyvét.
Benne szépség és bölcsesség megfér.
Én meg állok, mint egy öszvér,
És csak bámulni tudok.

Donizetti: Szerelmi bájtal

Románca (II. felv.)

NEMORINO
Úgy tűnt, hogy arca elborult,
Szemébe könny szökött,
Bánkódva állt ő egymaga
Sok vidám lány között.
Kell-e még nekem több?
Látom, ó, látom, enyém lett a szíve,
Érzem, hogy minden dobbanás
Szívemből hozzám száll!
Oly régen vártam órá,
De tudtam, hogy rám talál...
Oly régen, olyan régen vártam rá,
De éreztem, hogy
nem tart már soká!
Éreztem rám talál,
többre nem vágyom!

4 Donizetti: La favorita

Aria (Atto I)

FERNANDO

Una vergine, un angel di Dio
presso all'ara pregava con me,
una speme, un terrore, un desio,
scese all'alma e di gioja l'empie.
Ah, mio padre, quant'era mai bella!
m'ha involata la pace del cor.
Volgo al nume la mente, ma quella
Allo sguardo presente m'è ognor.
Ah! da quel giorno che insieme le
soavi aure grate con essa spiro,
queste mura a Fernando son gravi
altra sorte sognando anèlo.
Ah! mio padre, di mie pene nell'atra procella
un'aita ricerca il mio cor
ed al nume mi volgo, ma quello allo
sguardo presente m'è ognor.

Donizetti: Lucia di Lammermoor

5 *Aria (Atto 3)*

EDGARDO

Tombe degli avi miei,
l'ultimo avanzo
d'una stirpe infelice,
deh! raccogliete voi.
Cessò dell'ira il breve foco
sul nemico acciaio abbandonar mi vo!
Per me la vita è orrendo peso!
l'universo intero è un deserto
per me senza Lucia!
Di faci tuttavia splende il castello
Ah! scarsa fu la notte al tripudio!
Ingrata donna!
mentr'io mi struggo in disperato pianto,
tu ridi, esulti accanto al felice consorte!
Tu delle gioie in seno,
tu delle gioie in seno,
io... della morte!

Donizetti: A kegyencső

Aria (I. felv.)

FERNANDO

Egy szív, isten egyik angyala,
az oltárnál imádkozott velem,
remény, félelem, vágy,
szállta meg lelke, és öröm töltötte be.
Ó, atyám, mily szép volt,
szívem békéjét elrabolta.
Istenhez emelem lelke,
de ő állandóan szemem előtt van.
Ó attól a naptól, hogy az édes
a lány szellőt együtt szívtuk,
e falak Fernandónak súlyosakká váltak.
Álmodozva más sorsra vágyott.
Ó, atyám, szenvedéseimre e sötét viharban
segítséget kerestem szívem,
az istenhez fordulok, de ő
szemem előtt van mindig.

Donizetti: Lammermoori Lucia

Aria (III. felv.)

EDGAR

Sírboltban nyugvó ősök,
fajtátok végső szerencsétlen utóda,
közétek máma megtér.
A bosszú lángja kihuny szívemben,
ellenségem kardja ontsa ki életem.
Nekem az élet oly szörnyű terhes,
az egész világ üres, elárvult,
ha Lucia nincs velem!
Még világos a kastély, égnek a fákyák!
Ó, táncra nem elég hát az este?
Te hűtlen asszony! Míg én itt
fájón könnyeket ontok érted, te
társaságban mulatsz
boldog férj asztalánál!
Rád boldog élet várjon,
rád boldog élet várjon,
rám a halál vár!

Fra poco a me ricovero
darà negletto avello,
una pietosa lagrima
non scenderà su quello!
ah! fin degli estinti, ah! misero!
manca il conforto a me,
Tu pur, tu pur dimentica
quel marmo dispregiato:
Mai non passarvi, o barbara
del tuo consorte a lato. Ah!
rispetta almen le ceneri
di chi moria per te!
Mai non passarvi, tulo dimentica,
rispetta almeno chi muore per te,
o barbara, io moro per te!

Donizetti: Don Pasquale

[6] *Introduzione ed Aria (Atto 2)*

ERNESTO

Povero Ernesto!
Dallo zio cacciato
da tutti abbandonato,
mi restava un amico,
e un coperto nemico
discopro in lui,
che a' danni miei congiura.
Perder Norina, oh Dio!
Ben feci a lei
d'esprimere in un foglio i sensi miei.
Ora in altra contrada
i giorni grami a trascinar si vada.

Cercherò lontana terra
dove gemer sconosciuto,
là vivrò col cuore in guerra
deplorando il ben perduto.
Ma ne sorte a me nemica,
ne frapposti monti e mar,
ti potranno, o dolce amica,
dal mio core cancellar.

E régi sírba,
melyben én ma megpihenni térek,
nem hull az árva könnye
majd a gyászolók szemének!
Ó, részvét a sírba nem kísér
gyászt senki nem visel.
Felejts azért csak engem el, s hogy
itt a síri ágyam, míg erre jársz, te hűtelen,
sóhajt se küldj utánam!
S ki még tiéd halál után,
feledd örökre el,
ki még tiéd halál után,
feledd örökre el.
És erre járva feledd te mégis el,
Aki tiéd még a halál után.

Donizetti: Don Pasquale

Bevezetés és aria (II. felv.)

ERNESTO

Szegény Ernesto!
Bácsikám elűzött,
mindenki elhagyott
egyetlen barátom maradt csupán,
s most álcázott ellenségem
fedezem fel benne,
ki a vesztetre esküdött.
Norinát elveszíteni, Istenem! Jól tettem,
hogy levelemben feltártam
előtte érzéseimet.
Ezután más vidéken
tengetem majd nyomorult napjaimat.

Egy távoli tájat keresek majd,
hol ismeretlenként szenvedhetek,
ott élek majd, harcban a szívemmel,
panaszolva elvesztett szerelmemet.
De sem az ellenséges sors,
sem a közöttünk lévő hegyek és tengerek
nem tudhatnak, édes barátém,
a szívemből kivetni téged.

Erkel: Hunyadi László

7 *Aria (I. felv.)*

LÁSZLÓ

Van végre egy pár nyugodt pillanat!
gyors szárnyain a tündér képzetnek
hogy' szállnék hozzád
szelmes mátkám, Máriám!

Ó, szállj hozzám, ég angyala!
Úzd el az éjnek gyász borúját!
Ó, Máriám, napom te vagy,
áraszd a hajnal fényugarát!
Szép ajkidon van annak bíbora,
égszín szemedben fénylő csillaga!
S ha újra hallom
ajkaidnak lágy szavát,
ím, hallhatom az
angyaloknak szózatát...
Ó, Máriám, szép angyalom..
Szállj le, hajnalom te vagy,
te drága Máriám!
Ó, szállj le hozzám, ég angyala,
te győzől ím az éj borúján.
Ó, szállj le hozzám
Kedves Máriám.
Most szinte látom
szép szüzi arcod,
égszín szempárod
hű tekintetét,..
hollószínű lenge fürtjeid.
Hallom szavad ezüstös hangjait.
Ha liliom-szirom kezed
az én kezemre rátalál,
nem félemlíti szívemet
sem élet, sem halál!

Erkel: Hunyadi László

8 *Kettős (II. felv.)*

LÁSZLÓ

Mily boldogság, hogy mellettem vagy
végre, édes Máriám, s láthatom

mennyei szép orcád,
ó, bár e perc vég nélkül tartana. .!
MARIA
Édes mátkám,
mily boldog vagyok!
LÁSZLÓ, MARIA
Mily szép vagy édesem,
örömben és búban!
Dicső vonásidon
az Isten képe van!
Ah! Mint gyémánt fénylik
pillantásod/szép szemed és e tűz
S a nap sugári tündökölnek
szép szemedben át énréám.
Mily szép vagy, édesem, stb.
Villám tüzes szemed,
arany napom!
Sugári felszívják
nagy bánatom.
MARIA
De jaj, mikor léphetünk már végre
szent egyezésre, a pap elébe?
LÁSZLÓ
Atyád és a király Budára rendelnek már
és ott, kedvesem, ott leszel
enyém örökre.
Bár nehéz várni, hálát érzek érte...
Szívünk e szép
tery melegítse át!
MARIA
Ó boldogság!
Szép vagy édesem, örömben, búban stb.
MARIA, LÁSZLÓ
Ha ajkad felnyitod
bíborszegélyivel,
úgy érzem: angyal
csábít a mennybe fel.
Oly bűvös balzsam-illatú
lehelleted...
az angyalok közé varázsol
engemet.

Verdi: Rigoletto[9] *Aria (Atto 1)*

DUCA

Questa o quella per me pari sono
 a quant'altre d'intorno, d'intorno mi vedo;
 del mio core l'impero non cedo
 meglio ad una che ad altra beltà.
 La costoro avvenenza è qual dono
 di che il fato ne infiora la vita;
 s'oggi questa mi torna gradita,
 forse un'altra, forse un'altra doman lo sarà.

La costanza, tiranna del core,
 detestiamo qual morbo, qual morbo crudele;
 sol chi vuole si serbe fidele;
 non v'ha amor, se non v'è libertà.
 De'mariti il geloso furore,
 degli amanti le smanie derido;
 anco d'Argo i cent'occhi disfido
 se mi punge, se mi punge una qualche beltà.

Verdi: Rigoletto[10] *Scena ed aria (Atto 2)*

DUCA

Ella mi fu rapita!
 E quando, o ciel? Ne'brevi istanti,
 prima che il mio presagio interno
 sull'orma corsa ancora mi spingesse!
 Schiuso era l'uscio! E la magion deserta!
 E dove ora sarà quell'angiol caro?
 Colei che prima potè in questo core
 destar la fiamma di costanti affetti?
 Colei sì pura, al cui modesto sguardo
 quasi spinto a virtù talor mi credo!
 Ella mi fu rapita!
 E chi l'ardiva?... Ma ne avrò vendetta:
 lo chiede il pianto della mia diletta.

Parmi veder le lagrime
 scorrenti da quel ciglio,
 quando fra il dubbio e l'ansia

Verdi: Rigoletto*Aria (I. felv.)*

HERCEG

Sok a szép nő, de nekem az egyre megy, Ha bájós és
 nem vén, hogy melyik a sok közül.
 De az érzés, a szerelem elkerül.
 Nem lesz senkié e csapodár szív.
 Kell az asszony s én jól bánok velük,
 Hisz a nőktől lesz gyönyörű szép az élet!
 Ma még ez kell és teszem a szépet,
 Ámde holnap már egy más lesz, ki kalandra hív.

Olyan ember, ki beéri asszonyával,
 Ostoba fickó, vagy halálos nagybeteg.
 Hiszen boldog a földön csak az lehet,
 Kit nem köt senki sem, aki szabadon él.
 Van-e balgább egy féltékeny férjnél?!
 De egy vérszomjas szerető, az se bölcsebb!
 Nekem könnyű, mert azt tudják a hölgyek jól,
 Hogy nálam csak az asszony, az asszony a cél.

Verdi: Rigoletto*Jelenet és aria (II. felv.)*

HERCEG

Őt elrabolták tőlem,
 És éppen ma, amikor végre
 azt hittem, boldoggá tesz engem.
 Ma éjjel visszaszöktem csendesen hozzá.
 Nem volt ott senki, de nyitva volt az ajtó.
 És vajon hol van most a drága angyal,
 Akinek egyetlen pillantása drágább,
 Mint minden földi asszony százszor kóstolt csókja,
 Kinek még én is tudnék hű párja lenni!
 Ó, hogy hol lehet, hogy merre jár a drága?!
 Őt elrabolták tőlem. Ki volt az aljas?
 Bárki is volt az, szörnyű bosszút állok,
 Így kéri tőlem, akit úgy imádkol!

Bárhol jársz most, kedvesem,
 Én híven visszavárlak
 És gondolatban ott van

del subito periglio,
dell'amor nostro memore,
dell'amor nostro memore,
il suo Gualtier chiamò.
Ned ei potea soccorretti,
cara fanciulla amata,
ei che vorria coll'anima
far ti quaggiù beata;
ei che le sfere agli angeli,
per te non invidiò,
ei che le sfere etc.

CORO (BORSA, MARULLO, CEPRANO etc.)

Duca, duca?

DUCA

Ebben?

CORO

L'amante fu rapita a Rigoletto.

DUCA

Come? E donde?

CORO

...Dal suo tetto.

DUCA

Ah, ah! dite, come fu?

CORO

Scorrendo uniti remota via,
brev'ora dopo caduto il di,
come previsto ben s'era in pria,
rara beltà ci si scopri.

Era l'amante di Rigoletto,
che, vista appena, si dileguò.

Già di rapirla s'avea il progetto,
quando il buffon vèr noi spuntò;
che di Ceprano noi la contessa
rapir volessimo, stolto credè;
la scala, quindi, all'uopo messa,
bendato, ei stesso ferma tenè,
la scala, quindi... etc.

Salimmo, e rapidi la giovinetta
a noi riusciva quindi asportar.

DUCA

Cielo!

A szívem mindig nálad.

Úgy tűnik, hallom hangodat,

Mely mindig engem hív,

Ó, hogy segítsék most neked,

Én édes szép virágom.

Lásd, boldogságom nélkülöd

többé nem találok.

És odaadnám mindenem,

Ha még csak egyszer láthatnálak téged.

És odaadnám... stb.

KÓRUS (BORSA, MARULLO, CEPRANO stb.)

Herceg! Herceg!

HERCEG

Mi az?

KÓRUS

Az éjjel hoztunk néked egy szép kis hölgyet.

HERCEG

Hogyan? És honnan?

KÓRUS

Halld, hogy történt!

HERCEG

Ha, ha, jól van, halljuk hát!

KÓRUS

A pletyka azt beszélte, hogy a púpos

Néha-néha félrelép,

A város végén lakása van,

Ott lakik a lány, ki ritka szép és ifjú még.

Az este mindahányan lesbe álltunk,

Szöktetéshez minden kész van már.

Sötét az éjszaka, csodás a kislány,

De a bohóc ott sántikál, s közibünk áll.

Ceprano grófnét raboljuk épp el,

S hitte boldogan a kis mesét,

Bekötjük szemét, s áll a létra mellett,

Szegény, még ő segít, hogy elraboljuk a szerelmesét.

Bekötjük szemét... stb.

Mi elvezettük hát ide a lánykát,

A házikó most elhagyottan áll!

HERCEG

Mit hallok?

CORO

Quand'ei s'accorse della vendetta
restò scornato ad imprecar, ad imprecar, etc.

DUCA

Ma dove or trovasi
la poveretta?

CORO

Fu da noi stessi addotta or qui.

DUCA

(Ah, tutto il ciel non mi rapì!..)

(Possente amor mi chiama,

volar io deggio a lei;

il serto mio darei

per consolar quel cor.

Ah! sappia alfin chi l'ama,

conosca alfin chi sono,

apprenda ch'anco in trono

ha degli schiavi Amor.)

CORO

Oh qual pensier or l'agita?

come cangio d'umor!

DUCA

(Ah, possente amor mi chiama, etc.)

Verdi: Rigoletto

[11] *Aria (Atto 3)*

DUCA

La donna è mobile
qual piuma al vento,
muta d'accento

e di pensiero.

Sempre un amabile

leggiadro viso,

in pianto o in riso,

è menzognero.

La donna è mobil

qual piuma al vento,
muta d'accento

e di pensier.

KÓRUS

A vén bolond pedig, ha meg nem unta,
A létra mellett áll szegény és vár, stb.

HERCEG

(Ez ő volt, az én szerelmem!)

De hol találom szegénykét?

KÓRUS

Mi magunk vezettük ide.

HERCEG

(Nem az égben vagyok?!)

A hatalmas szerelem hív,

hozzá kell szállnom;

Koronámat adnám,

Hogy megvigasztaljam szívét.

Ő, megtudja végre, hogy ki szereti,

Tudja meg végre, ki vagyok,

Ísmerje fel, hogy trónon is

Vannak Ámornak rabszolgái.

KÓRUS

Ő, milyen gondolta izgatja?

Hogy megváltozott hangulata.

HERCEG

(A hatalmas szerelem hív, stb.)

Verdi: Rigoletto

Aria (III. felv.)

HERCEG

Az asszony ingatag,

Úgy hajlik, mint a nád,

És hálót vet ki rád

Könnymű szívvel.

Mindegy, ha víg kacaj

Csendül az ajkán,

Vagy könnyez csalfán,

Csábít és színlel.

Ne higgy a nőnek,

Ne hallgass rája,

Hazug a szája,

Bármit is mond!

È sempre misero
chi a lei s'affida,
chi le confida
mal cauto il core!
Pur mai non sentesi
felice appieno
chi su quel seno
non liba amore!
La donna è mobil
qual piuma al vento,
muta d'accento
e di pensier.

Verdi: Simon Boccanegra

Aria (Atto 2)

12

GABRIELE

Sento avvampar nell'anima
Furente gelosia;
Tutto il suo sangue spegnerne
L'incendio non potria;
S'ei mille vite avesse,
Se mieterle potesse
D'un colpo il mio furor,
Non sarei sazio ancor.
Che parlo!... Ohimè!...
Piango!... pietà, gran Dio,
del mio martiro!...

Pietoso cielo, rendilà,
Rendila a questo core,
Pura siccome l'angelo
Che veglia al suo odore;
Ma se una nube impura
Tanto candor m'oscuro,
Priva di sue virtù,
Ch'io non la veggia più.

Óvjad a szívedet,
Hogy meg ne ejtse,
Bóditó kéjnek
Elszálló perce!
Múló az élvezet,
Tártós a bánat,
Lelkedre támad
És akkor véged.
Ne higgy a nőben,
Ne hallgass rája,
Hazug a szája,
Bármit is mond!

Verdi: Simon Boccanegra

Aria (II. felv.)

GABRIELE

Érzem, kigyúl a szívemben
a tomboló féltékenység,
minden csepp véred sem
olthatja el a lángját;
ha ezer élete lenne is
mit kiírthatna
egyetlen csapással dühöm,
az sem elégítene ki.
Mit beszélék? Jaj nekem! Őrület...
Zokogok! Könyörülj, nagy Isten,
szenvedéseimen!

Kegyes ég, add vissza őt,
vissza e szívnek!
Tiszte ő, akár az angyal,
ki őrzi az ő tisztességét.
De ha tisztátalan felhő
homályosítja el fényét, ragyogását,
s megfosztja erényétől,
sose lássam őt többé!

Puccini: Gianni Schicchi

13

Aria

RINUCCIO

Firenze è come un albero fiorito
che in piazza dei Signori ha tronco e fronde,
ma le radici nuove forze apportano
dalle convalli limpide e feconde!
E Firenze germoglia ed alle stelle
salgon palagi saldi e torri snelle!
L'Arno, prima di correre alla foce,
canta baciando piazza Santa Croce,
e il suo canto è sì dolce e sì sonoro
che a lui son scesi i ruscelletti in coro!
Così scendanvi dotti in arti e scienze
a far più ricca e splendida Firenze!
E di val d'Elsa giù dalle castella
ben venga Arnolfo a far la torre bella!
E venga Giotto dal Mugel selvoso,
e il Medici mercante coraggioso!
Basta con gli odi gretti e coi ripicchi!
Viva la gente nova e Gianni Schicchi!

Puccini: Gianni Schicchi

Aria

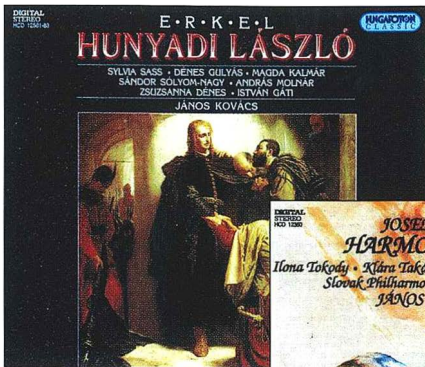
RINUCCIO

Királyi lomb virul Firenze fáján,
S babér borítja szép sudárú törzsét,
Gyökere mégis lenn, a föld ölében él,
Nehogy a vészek könnyedén kitörjék...
És Firenénk gyümölcsös ifjú fáját
Kerek e földön nézik és csudálják!
Hajnal felé, a vén torony ha ébred
Már zsong az Arno csintalan meséket,
S égszínkék habja csókolózva úgy cseng,
Hogy hárfájából a nyájas völgyek csermelye zeng...
Így a jó nép, s a dús falvak könnyűvé tették
Emelni bölcs és csillogó Firenzt!
Egyszerű sorból nagy művész lett Arnolf,
Szép karcsú márványtornya égbe rontó!
S a kincsteremtő Medicik családja
Faluról jött, akár a híres Giotto...
S ki majd a kedvünk újra földérfi:
Fia a népek, éljen Gianni Schicchi!

DÉNES GULYÁS on HUNGAROTON CDs

HCD 12581-83

HCD 12541

HCD 12789-91

HCD 12360

HCD 12148

DÉNES GULYÁS

tenor

1	A. SALIERI: <i>Falstaff Ah, vile! ah, seduttore!</i>	6'00"
	G. DONIZETTI: <i>L'elisir d'amore</i>	
2	<i>Quanto è bella, quanto è carà!</i>	2'43"
3	<i>Una furtiva lagrima</i>	4'55"
4	G. DONIZETTI: <i>La favorita Una vergine, un angiol di Dio</i>	3'54"
5	G. DONIZETTI: <i>Lucia di Lammermoor Tombe degli avi miei</i>	6'50"
6	G. DONIZETTI: <i>Don Pasquale Povero Ernesto! – Cercherò lontana terra</i>	6'06"
	F. ERKEL: <i>Hunyadi László</i>	
7	<i>Ván végre egy pár nyugodt pillanat!</i>	4'45"
8	<i>Mily boldogság, hogy mellettem vagy végre</i>	7'20"
	G. VERDI: <i>Rigoletto</i>	
9	<i>Questa o quella...</i>	1'49"
10	<i>Ella mi fu rapita...!</i>	10'58"
11	<i>La donna è mobile...</i>	2'10"
12	G. VERDI: <i>Simon Boccanegra Sento avvampar nell'anima...</i>	5'20"
13	G. PUCCINI: <i>Gianni Schicchi Firenze è come un albero fiorito...</i>	2'30"
	<i>Total time: 65'20"</i>	

Sung in Italian 1–6, 9–13 *and Hungarian* 7–8

Magda Kalmár – soprano 8

Salieri Chamber Orchestra 1, **Hungarian State Opera Orchestra** 2–13

Hungarian State Opera Chorus 10

(Chorus master: **Miklós Szalay**)

Conducted by

Tamás Pál 1, **János Ferencsik** 2–6, 9–13, **János Kovács** 7–8